

Standpunkt, jeg stiller mig paa, at da det maa være den, der i første Række skal være ansvarlig for Opretholdelsen af Retsikkerheden her i Landet, som inden for visse og rimelige Grænser bedst ved, hvor meget Politi der bør være paa de forskellige Steder af Landet, saa bør det ogsaa, som det foreslaas i Lovforslaget, være Staten, som betaler hvad dette Politi koster.

Nu kan jeg ikke se, at naar man overlader til Staten at udføre dens egen Opgave; den Statsopgave at ordne Retssikkerheden i Landet, at man saa i mindste Maade gaar Kommunernes Selvstyre for nær; naar man ved en Udgift, som Staten fuldt ud til sidste Øre skal betale, lader det være Statens Sag selv at afgøre, hvor meget der i den Henseende er nødvendigt eller ikke. Hvis man forlangte, saaledes som den nuværende Ordning jo er, at Kommunerne skulde betale det hele eller blot en Fjerdedel, som Flertallet foreslaar, saa var det i sin Orden, at intet kunde ske uden Kommunernes Samtykke, da det jo var deres Penge, som det for det hele eller en Del drejede sig om, men naar Staten slipper den nuværende Forpligtelse for Kommunerne til at betale Politiet og tager den hele Byrde paa sig, saa er det en ganske ubegrundet Paastand, naar man vil sige, at man gaar Kommunernes Selvstyre for nær ved at lade Staten have den afgørende Stemme over, hvor meget Politi der for Statens egne Penge skal holdes eller hvor lidt. Og dog gaar Lovforslaget, uagtet der altsaa her er Tale om en Statsopgave og en Opgave, som Staten selv skal opfylde og betale, meget vidt i at tage Hensyn til de forskellige kommunale Raad, idet det jo er foreslaaet, at hver Gang der bliver Spørgsmaal om at forøge Antallet af Politiet paa et eller andet Sted; saa skal Amsraadet, for saa vidt det er Landsysler, og Købstadkommunalraadet, for saa vidt det er Købstadsysler, have Lejlighed til at udtale sig, og hver Gang der skal ansættes en Politibetjent, skal Amsraadet og Købstadkommunalraadet have Lejlighed til at bedømme den paagældendes Kvalifikation og til i Forening med Sysselmanden at bestemme, hvem af de paagældende Ansøgere der skal komme i Betragtning. Jeg mener, at man herved har taget alt rimeligt Hensyn til den Befolkning, hvorimellem de paagældende Politifunktionærer skulle leve og virke.

Nu kunde man jo sige: Ja, men hvorfor er det saa nødvendigt at faa det ord-

net allerede nu i Forbindelse med Loven? hvorfor kan man ikke se Tiden an, og naar Loven træder i Kraft og det efterhaanden viser sig, hvor meget Politi der skal bruges, hvorfor kan man saa ikke til den Tid forhandle med Amsraadene og de købstadkommunale Raad og se, om man kan faa dem til at anskaffe dette yderligere Politi og betale $\frac{1}{4}$ af Omkostningerne? Jo, dels af den Grund, jeg allerede har nævnt, at det i overmaade mange Tilfælde vilde være vanskeligt at faa det fornødne bevilget, fordi Spørgsmaalet ikke for de paagældende kommunale Raad kommer til at staa, som det bør, ene og alene som det Spørgsmaal: hvorvidt flere Politibetjente i Retsplejens Tjeneste ere nødvendige eller ikke, men fordi det tillige kommer til at staa som et Spørgsmaal om, hvorvidt det kan gaa an, hvorvidt det er betimeligt og tilraadeligt at forhøje de kommunale Udgifter, de kommunale Skatter, og deriblandt navnlig, for saa vidt Landet angaar, at forhøje de Skatter, der betales til Amsrepartitionsfonden. Men dernæst ogsaa, fordi Forholdene kunne stille sig saaledes, at det kan være nødvendigt at handle hurtigt, være nødvendigt, inden en maaske langvarig og vidtløftig Forhandling mellem Ministeriet og forskellige kommunale Raad kan være tilendebragt, at skaffe en Egn det fornødne Politi, fordi det viser sig, at Retssikkerheden lader meget tilbage at ønske. Jeg vil af disse Grunde meget henstille til det højtærede Ting at forkaste det Forslag, som et Flertal har stillet under Nr. 32, tilligemed det Forslag under Nr. 36, som staar i nær og nøje Forbindelse dermed, angaaende Vagtstuer for Politiet. Jeg kan ikke se, at det vil kunne være muligt at tænke sig en tilfredsstillende kriminel Retspleje, baseret paa et utilstrækkeligt Politi, naar man opgiver Inkquisitionssystemet og tager Anklageprincippet i Stedet, naar man indskrænker Brugen af Varetægtsarrest, og naar man saa at sige fra første Færd af i de allerfleste Tilfælde stiller en Forsvarer ved Siden af den sigtede — noget, jeg altsammen er fuldstændig enig i, og med Hensyn til hvilket jeg dels har kunnet slutte mig til Udvalgets Forslag, dels paa enkelte Punkter har kunnet gaa videre end Udvalget i alt Fald fra første Færd havde foreslaaet. Jeg maa maaske bemærke, at Lovforslaget udtrykkelig gaar ud paa, at den diskretionære Myndighed, som inden for endnu snævrere Grænser end dem, Kommissionen havde anset for at burde